

Instruks om krav til dokumentasjon for å kunne registrere rettslige og faktiske forhold som finner sted i utlandet, fastsatt av Skattedirektoratet 12. desember 2007 gitt med hjemmel i folkeregisterforskriften § 1-2 litra b. Endret 21. april 2009, 27. april 2010 og 1. februar 2011.

I Fødsel

Når fødsel har skjedd i:

1. Vest-Europa¹, Japan, Australia, New Zealand, USA og Canada:

Original attest eller bekreftet kopi fra norsk utenriksstasjon/notarius publicus i vedkommende land. Apostille/legalisering er i utgangspunktet ikke nødvendig.

Dersom lokal registermyndighet er i tvil om det fremlagte dokumentet tilfredsstillere kravene til attest, forelegges saken for Skattedirektoratet. Det vil kunne gjelde håndskrevne attester utstedt i Italia (stato civil i vedkommende kommune).

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:

I tillegg til original attest, jf. pkt. 1 ovenfor, kreves fremlagt DNA-test i samsvar med det som er angitt nedenfor⁵, med mindre norsk utenriksstasjon på egen hånd har attestert vedkommende fødsel. Rutinene for DNA-testing er gitt i Utenriksdepartementets instruks av 03.01.2007, som følger som vedlegg.

2.1 Faren er registrert i DSF som gift med barnets mor

2.1.1 Når far er bosatt i Norge

gjelder Pater est-regelen i brnl. § 3. I slike saker er det krav om DNA-testing av mor og barn.

2.1.2 Når far er bosatt i utlandet og

- a. pater est-regelen gjelder i den staten barnet er født, vil et farskap som følger direkte av utenlandsk lov legges til grunn i Norge uten noen godkjennelse, jfr. brnl. § 85 første ledd. Norsk utenriksstasjon kan eventuelt svare på hvilke regler som gjelder om farskap i fødelandet. I slike saker er det krav om DNA-test av mor og barn.
- b. pater est-regelen ikke gjelder i den staten barnet er født, må farskapet fastsettes etter lovgivningen i fødestaten og godkjennes av NAV-utland for å være gyldig i Norge, jfr. brnl. § 85 annet ledd. I mangel av slik godkjenning er vedkommende ikke å regne som far etter norsk rett, og det er således ingen fødsel som skal registreres.

2.2. Faren er ikke registret i DSF som gift med barnets mor

2.2.1 Når far er bosatt i Norge og

- a. farskap er vedgått etter brnl. § 4, jfr. brnl. § 81 første ledd bokstav c, er det krav om DNA-testing av mor og barn.

- b. farskapet **ikke** er vedgått etter brnl. § 4, er vedkommende ikke å regne som far etter norsk rett, og det er således ingen fødsel som skal registreres.

2.2.2 Når far er bosatt i utlandet

har han ikke anledning til å vedgå farskap etter brnl. § 4. Farskapet må da fastsettes etter lovgivningen i fødestaten og må godkjennes av NAV-utland for å være gyldig i Norge, jfr. brnl. § 85 andre ledd.

- a. Når farskapet er godkjent av NAV, er det krav om DNA-testing av mor og barn.
- b. Dersom farskapet er ikke godkjent av NAV, er vedkommende ikke å regne som far etter norsk rett, og det er således ingen fødsel som skal registreres.

3. Andre land (alle land som ikke er nevnt under 1 og 2):

Attestene må være godkjent av norsk utenriksstasjon. Dersom slik godkjenning ikke fremlegges, må vedkommende attest som et utgangspunkt være påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII.

II Farskap

1. Nordiske land:

Farskapsavgjørelser foretatt i et annet nordisk land godtas, jfr. forskrift om anerkjennelse av nordiske farskapsavgjørelser.

2. Andre land:

Etter barneloven § 85 første ledd er utgangspunktet at dersom farskapet følger direkte av utenlandsk lov, legges det til grunn i Norge.

Farskapsavgjørelser skal anerkjennes av Arbeids- og velferdsdirektoratet for å ha gyldighet, jfr. barneloven § 85 annet ledd.

III Vigselsattest

Når vigselsattest er gjennomført i:

1. Annet nordiske land:

Original vigselsattest. For Sverige godtas også stemplet utskrift fra Skatteverket.

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Pakistan, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:

Attester fra disse land har liten eller ingen troverdighet da de ofte er falske. At attester forfalskes eller kan kjøpes, medfører at attester fra disse land ikke har noen bevisverdi.

Unntak kan gjøres der UDI har godtatt at ekteskap er inngått i forbindelse med familiegjenforening, se Håndbok i folkeregistrering kap. 11. Det samme gjelder hvis norsk utenriksstasjon kan attestere vigselen.

3. Andre land

Attestene må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII. Attester godkjent av norsk utenriksstasjon godtas også.

IV Separasjon / skilsmisse

Når separasjon / skilsmisse er oppnådd i:

1. Annet nordiske land:

Avgjørelser godtas i henhold til den nordiske familierettskonvensjon av 6. februar 1931. Konvensjonen gjelder der *begge* ektefeller er statsborgere i et nordisk land og de ved saksanlegget har tilknytning til minst *to* nordiske land.

Som følge av det gjelder ikke konvensjonen når

- to norske ektefeller har bosted i Norge
- en eller begge ektefeller er bosatt i en stat utenfor Norden
- en eller begge ektefeller ikke er nordisk borger

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Pakistan, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:
Her gjelder de samme regler som for vigsel, se pkt. III, 2.

3. Andre land:

Separasjons-/skilsmisedokumentene må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII. Dokumenter godkjent av norsk utenriksstasjon godtas også.

I følge lov om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser og separasjoner av 2. juni 1978 nr. 38, må det skilles mellom en skilsmisse som skal tjene som bevis for ekteskapets opphør i forbindelse med inngåelse av nytt ekteskap og registrering i øvrige tilfeller.

3.1. Som bevis ved nytt ekteskap

Fylkesmannen skal anerkjenne om en utenlandsk avgjørelse om skilsmisse gjelder her i landet, jfr. anerkjennelsesloven § 4 første ledd.

3.2. I øvrige tilfeller

Utenlandsk separasjon/skilsmisse har etter anerkjennelsesloven § 1 gyldighet i Norge dersom

- avgjørelsen/dommen er rettskraftig i vedkommende stat og
- minst en av ektefellene da saken ble reist hadde domisil eller var statsborger av den fremmede staten
- avgjørelsen ikke vil virke åpenbart støtende på norsk rettsorden (ordre public).

Ved tvil om separasjonen/skilsmissen er gyldig, kontaktes fylkesmannen.

V Dødsfall

1. For norske borgere:

Dødsattest fra norsk utenriksstasjon.

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Pakistan, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:

- generelt
Attester fra disse land godtas ikke – se også pkt. III, 2. (vigsel)

- som bevis i forbindelse med nytt ekteskap
Den av brudefolkene saken gjelder kan etter ekteskapsloven § 7 litra e annet ledd bringe saken inn for tingretten på det sted ekteskapsvilkårene skal prøves, jfr. skifteloven § 8 annet, jfr. første ledd.

3. For utenlandske borgere som har avgått ved døden i andre land:

Attesten må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII. Attester godkjent av norsk utenriksstasjon godtas også.

VI Fødselsdatoendringer

Her gjelder de regler som er tatt inn i Håndbok i folkeregistrering kap. 30.

VII Apostille/legalisering

For de land som ikke har ratifisert Haag-konvensjon av 5.10.1961, er legalisering nødvendig. Legalisering skal foretas av utstederlandets utenriksdepartement. Legalisering foretatt av landets ambassade godtas ikke. En oversikt over de land som har ratifisert Haag-konvensjonen ligger på

http://www.hcch.net/index_en.php?act=conventions.authorities&cid=41

¹ Land vest for følgende lands østgrenser: Norge, Finland, Sverige, Tyskland, Østerrike, Italia og Hellas.

² Landene Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten og Mali tilføyd ved endring 21. april 2009.

³ Eritrea tilføyd ved endring 27. april 2010.

⁴ Saudi-Arabia og Jemen tilføyd ved endring 1. februar 2011.

⁵ Disse reglene trer i stedet for regler gitt i Rundskriv 9/2009 av 26. august 2009.